

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

07 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor,

a examinat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Cugurluian Nicolae, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui

Cugurluian Nicolae xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare:

prima instanță: 29.01.2020 – 17.06.2020

instanța de apel: 10.07.2020 – 15.09.2020

instanța de recurs ordinar: 05.11.2020 – 07.04.2021

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 17 iunie 2020, *examinând cauza pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, Cugurluian Nicolae a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 160 ore.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, dispunându-se încasarea de la inculpatul Cugurluian Nicolaie în beneficiul părții vătămate Botnaru Alexandru valoarea prejudiciului moral în sumă de 20 000 (douăzeci mii) lei.

La fel a fost dispusă încasarea de la inculpatul Cugurluian Nicolae în beneficiul statului cheltuielile de judecată în sumă de 768 (șapte sute șaiszeci și opt) lei.

2. În sentință, prima instanță a constatat în fapt că:

Cugurluian Nicolae la data de 26.07.2019, în jurul orei 04:00, aflându-se în curtea blocului locativ din str. Ghiocailor 15, mun. Chișinău, fiind în stare de ebrietate alcoolică, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, în urma unui conflict iscat cu cet. Mîinea Nicolae și Botnaru Alexandru, acționând în scopul vătămării integrității corporale a lui Botnaru Alexandru, intenționat i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea feței, în urma căreia

partea vătămată a fost doborât la sol, după ce, s-a apropiat de acesta și i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii în regiunea capului, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 201902D2288 din 23.10.2019, vătămări corporale medii, exprimate prin fractură mandibulară angular pe stânga cu deplasare minimă, excoriație la nivelul părții piloase a capului, echimoză la nivelul feței, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și în circumstanțele indicate, care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, inculpatul Cugurluian Nicolae a comis infracțiunea prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal: *vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.*

3. Nefiind de acord cu sentința, au declarat recursuri ordinare:

3.1. Procuror, prin care a solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe termen de 2 ani și 8 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului, procurorul a menționat că pedeapsa stabilită inculpatului de către prima instanță este prea blândă și contrară prevederilor art. 61 Cod penal, astfel aceasta nu-și va atinge scopul.

3.2. Partea vătămată Botnaru Alexandru, prin care a solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei și cuantumului prejudiciului moral, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care lui Cugurluian Nicolae recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 8 luni, precum și cu admiterea acțiunii civile înaintate cu dispunerea încasării de la Cugurluian Nicolae în beneficiul părții vătămate a prejudiciului moral cauzat în mărime de 100 000 (una sută mii) lei.

În motivarea apelului, partea vătămată a menționat că:

- pedeapsa aplicată este una prea blândă în raport cu fapta comisă și consecințele acesteia, or, la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, prima instanță nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise (fiind mai puțin gravă), de faptul cauzării de către inculpat a vătămărilor corporale și a violenței într-un loc public, de comportamentul nerespectuos cu partea vătămată în timpul și după comiterea infracțiunii, ignorând cerințele de a-i restitui paguba. De aceea, a considerat că pedeapsa aplicată inculpatului este una inecheabilă în raport cu modul de comitere a faptei infracționale și, prin urmare, pedeapsa non privativă de libertate contravine criteriilor generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. 61 și 75 Cod penal;

- la capitolul cuantumului prejudiciului moral cauzat, prima instanță nu a ținut cont de faptul că inculpatul i-a aplicat mai multe lovituri cauzându-i vătămări corporale medii, după care a fost internat în spitalul de urgență unde a suportat o intervenție chirurgicală, o lună de zile a fost nevoit să consume alimente mărunțite, neavând posibilitate să se alimenteze în mod normal, iar

cicatricea în cap este vizibilă până la momentul de față, consecințele infracțiunii;

- inculpatului, nu și-au cerut scuze pentru cele săvârșite, continuând un comportament de agresivitate și indiferență. În concluzie, a considerat că suma prejudiciului moral de doar 20 000 de lei nu este una echitabilă și rezonabilă, fapt ce contravine și prevederilor art. 1398 alin. (1), 616 alin. (2), 1422 alin. (1), 1423 alin. (1) Cod civil.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2020, apelurile procurorului și părții vătămate, au fost admise, dispunându-se casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Inculpatului Cugurluian Nicolae, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani.

În baza art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea executării pedepsei cu închisoare, pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, acestea fiind corect apreciate cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, probe, care dovedesc că Cugurluian Nicolae, a comis infracțiunea imputată lui și că acțiunile lui au fost corect calificate de către prima instanță în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi: vătămarea intenționată medie a integrității corporale care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.

Cu referire la pedeapsa aplicată, în partea în care a fost atacată sentința, instanța de apel a evidențiat că prima instanță i-a stabilit inculpatului o pedeapsă prea blândă în raport cu fapta săvârșită și personalitatea acestuia, care anterior, a săvârșit infracțiuni și anume: conform revendicării (f. d. 82), în privința inculpatului în anul 2018, au fost pornite 2 cauze penale pentru comiterea infracțiunilor de furt (art. 186 alin. (2) Cod penal) și violare de domiciliu (art. 179 alin. (2) Cod penal), urmărirea penală fiind încetată pe temei de nereabilitare (art. 285 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală), în legătură cu retragerea plângerii de către partea vătămată.

Astfel, în pofida faptului că inculpatul la momentul săvârșirii infracțiunii imputate avea antecedente penale stinse, ultimul este predispus de a comite infracțiuni, dânsul n-a tras concluziile respective, nu s-a corectat și reeducat și din nou a pășit pe cale infracționalității, a comis fapte prevăzute de legea penală, circumstanțe care condiționează admiterea apelurilor declarate.

Circumstanțe ce atenuază și agravează răspunderea penală, conform art. 76 și 77 Cod penal, în privința inculpatului n-au fost stabilite

Pedeapsa aplicată în privința inculpatului prin sentință, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității este prea blândă în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite, consecințele acesteia, personalitatea inculpatului și astfel, instanța de apel a considerat că inculpatul trebuie să poarte răspundere penală pentru faptele săvârșite și a conchis că îndreptarea și reeducarea lui este posibilă doar cu aplicarea pedepsei pe art. 152 alin. (1) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

De asemenea, instanța de apel a considerat necesar, conform prevederilor art. 90 Cod penal, de suspendat condiționat executarea pedepsei cu închisoare cu fixarea unei perioade de probațiune de 3 (trei) ani, ceea ce în opinia instanței de apel este proporțional cu fapta comisă, aceasta fiind legală, echitabilă și individualizată.

Din aceste considerente, instanța de apel a conchis că inculpatul trebuie să poarte răspundere penală pentru faptele săvârșite în condițiile sus-indicate și a considerat că îndreptarea și reeducarea lui este posibilă, doar cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare cu suspendarea executării pe o perioadă de probațiune.

Cu referire la solicitările părții vătămate în partea prejudiciului cauzat prin infracțiune, instanța de apel a apreciat ca fiind corectă soluția primei instanțe privind încasarea sumei de 20 000 (douăzeci mii), cu titlu de despăgubiri morale și a evidențiat că această sumă este suficientă pentru a-i oferi o reparare a suferințelor morale suportate de către partea vătămată Botnaru Alexandru, ținându-se cont inclusiv și de practica CEDO privitor la modul de încasare a prejudiciului moral, iar suma solicitată în mărime de 100 000 (una sută mii) lei, fiind exagerată.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, declară recurs ordinar inculpatul Cugurluian Nicolae, prin care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei cu menținerea sentinței.

5.1. Argumentele recursului se rezumă la următoarele:

- la individualizarea categoriei pedepsei, instanța de apel nu a ținut cont de criteriile prevăzute de art. 75 alin. (1) Cod penal și scopurile pedepsei prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal. Instanța de apel a aplicat neîntemeiat cea mai aspră pedeapsă.

- Cugurluian Nicolae a recunoscut vina pe deplin, și-a cerut iertare de la partea vătămată, se căiește sincer în cele comise, se caracterizează pozitiv de la locul de trai, ține mult la familia sa. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă mai aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt care duce la consecințe contrare scopului urmărit.

6. Referință asupra recursului declarat, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Crijanovschi Sergiu, prin care pledează pentru dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că partea apărării a invocat în calitate de temei pentru recurs, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând materialele cauzei, prin prisma temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal a reținut că argumentele recursului apărării se întemeiază pe dezacordul cu pedeapsa sub formă de închisoare stabilită de către instanța de apel, care în opinia recurentului este prea aspră, în acest sens solicitându-se menținerea pedepsei stabilite de prima instanță sub formă de muncă neremunerată.

În acest context, Colegiul penal menționează, că potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Analizând soluția instanței de apel, care a judecat și a admis apelurile părții acuzării, Colegiul penal conchide că instanța a motivat pe deplin și suficient necesitatea aplicării pedepsei sub formă de închisoare, motivare care este corespunzătoare practicii judiciare, ținându-se cont de toate circumstanțele prezentei cauze penale și cele personale ale inculpatului Cugurluian Nicolae, care potrivit materialelor cauzei nu este la prima abatere de la legea penală, întrucât conform revendicării (f.d. 82), în privința inculpatului în anul 2018, au fost pornite 2 cauze penale pentru comiterea infracțiunilor de furt (*art. 186 alin. (2) Cod penal*) și violare de domiciliu (*art. 179 alin. (2) Cod penal*), urmărirea penală fiind încetată pe temei de nereabilitare (*art. 285 alin. (2) pct. 1 Cod de procedură penală*), în legătură cu retragerea plângerii de către partea vătămată.

Stabilirea pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

La caz, instanța de apel ținând cont de tipul și modalitatea de comiterea a infracțiunii și nune de faptul că *inculpatul acționând în scopul vătămării integrității corporale a lui Botnaru Alexandru, intenționat i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea feței, în urma căreia partea vătămată a fost doborât la sol, după ce, s-a apropiat de acesta și i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii în regiunea capului, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 201902D2288 din 23.10.2019, vătămări corporale medii, care a condiționat dereglarea sănătății de lungă durată*, precum și de toate circumstanțele cauzei și datele personale a inculpatului, corect a conchis că doar pedeapsa sub formă de închisoare este proporțională faptei comise și consecințelor

survenite pentru partea vătămată, care pe parcursul judecării cauzei a menționat că după care a fost internat în spitalul de urgență unde a suportat o intervenție chirurgicală, o lună de zile a fost nevoit să consum alimente mărunțite, neavând posibilitate să se alimenteze în mod normal, iar cicatricea de pe cap este vizibilă până în prezent.

Totodată, Colegiul penal apreciază că instanța de apel, prin aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, corect a stabilit limitele noi a sancțiunii de pedeapsă prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, încadrându-se în aceste limite.

Cu toate acestea, în temeiul prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, instanța de apel analizând toate circumstanțele cauzei, a ajuns la concluzia privind dispunerea suspendării executării pedepsei cu închisoare pe o perioadă de probațiune de 3 ani, fapt care în opinia instanței de recurs denotă o individualizare corectă și echitabilă a pedepsei, inculpatul având posibilitatea de a se afla la libertate alături de familie și prin respectarea condițiilor probațiunii să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat.

Deși recurentul a susținut că instanța de apel în mod eronat a raportat circumstanțele prezentei cauze la normele penale și procesual-penale, acesta a eșuat a prezenta care anume prevederi legale au fost eronat aplicate ce a dus la stabilirea unei pedepse greșit individualizate, or, esența prevederilor art. 61, 75, 90 Cod penal, acordă posibilitate doar instanței de judecată de a stabili o pedeapsa echitabilă anume reieșind din circumstanțele concrete a fiecărui caz în parte, în vederea aplicării eficiente a prevederilor art. 6 CEDO.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal conchide că hotărârea instanței de apel în latura atacată de către partea apărării, nu conține erori ce ar duce la casarea acesteia.

Astfel, analizând în cumul argumentele invocate de către recurent în susținerea recursului declarat, Colegiul penal atestă că acestea sunt vădit neîntemeiate, iar instanța de apel la judecarea cauzei a respectat principiile de individualizare a pedepsei.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar constatând temeinicia motivării soluției instanței de apel, o însușește integral întrucât această instanță a oferit răspunsuri complete și argumentate tuturor problemelor esențiale invocate în speță, pedeapsa aplicată inculpatului fiind una proporțională și echitabilă faptei comise.

În acest sens, Colegiul penal face trimitere la pct. 37 a hotărârii CtEDO din 16.02.2010 în cauza *Albert vs. România*, în care s-a statuat că, art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*cauza Van de Hurk vs Olanda, din 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Ținând cont de cele constatate supra, Colegiul penal conchide că eroarea invocată în recurs nu și-au găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul **Cugurluian Nicolae xxxxx**, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2020, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **21 mai 2021.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor